

PERIÓDICH DESENAL, ARTÍSTICH, LITERARI Y CIENTÍFICH

Any I

Barcelona 10 de Juliol de 1880

Núm. 1

PREUS DE SUSCRIPCIÓ					Se publica 'ls dias 10, 20 y 30 de cada mes	PREUS DE SUSCRIPCIÓ PAGANT EN OR	
ANY	SEMESTRE	TRIMESTRE	MES	ANY		SEMESTRE	
Espanya y Portugal	60 ra's	32 rals	18 rals	6 ra's	Cuba y Puerto-Rico	5 pesos forts	3 pesos forts
Païssos de l' Unió Postal	76 "	40 "	"	"	Filipinas, Méjich y Riu de la Plata	6 " "	3 50 " "

No 's servirà cap suscripció que no 's pagui per endavant

EDITOR-PROPIETARI
CARLOS SANPONS Y CARBÓ
UNIÓ, 28
BARCELONA

Y en los otros paissos, los preus d' Espanya y ademés lo franqueig

Dotar á Barcelona d' una ILUSTRACIÓ que dongue una idea clara del moviment artístich, literari y científich de Catalunya es lo móvil que 'ns ha inspirat la publicació del present periódich al que pensém consagrarhi nostres esforços, nostra activitat y fins nostra fortuna.

Coneguts los quantiosos dispendis que ocasiona una empresa com la present, no ha sigut aixó obstacle pera tirar endavant, creyent que l'acceptació del públich vindrá á coronar una obra tan important per tots los catalans que s' interessin per l' esplendor de la seva pátria.

Y en efecte: en l' alt grau á que ha arribat lo despertament artístich y literari de Catalunya just es, millor dit, se fa una necessitat la surtida d' un periódich hont á la vegada que mostrí en sas columnas la vitalitat de la literatura catalana manifestada per la robusta inspiració de nostres poetas y prosistas s' hi vejan també reproduhidas per medi del grabat las hermosas concepcions dels pintors que saben ab son pinzell arrebatat los tressors de la naturalesa y trasladarlos á la tela ó dels esculptors que ab son cisell saben animar y donar vida á la materia sólida.

Convencuts de l' improcedencia de prospectes encomiástichs, que venen las més de las vegadas á xasquejar la bona fé del públich, hem considerat més oportú suprimirlos, anticipant la sortida del primer número malgrat y portar la fetxa del 10 de Juliol, perquè així 's veji d' un sol cop una mostra complerta de lo que promet ser LA ILUSTRACIÓ CATALANA.

LA ILUSTRACIÓ, donchs, en la forma mateixa d' aqueix número, continuarà apareixent los dias 10, 20 y 30 de cada mes, y per lo tant, al dia 20 de Juliol surtirá lo segon número, seguint sens interrupció los demás números de deu en deu dias.

La mateixa anticipació en donar á coneixe aqueix número, que com dihem serveix á la vegada de prospecte, ha fet necessaria la supresió d' algunas seccions que han d' incloures d' aquí endavant en tots los demás.

Així, per exemple, ha degut suprimirse la *Crónica General* que al comensament

CATALANS ILUSTRES

EXCM. SR. D. VÍCTOR BALAGUER
Mestre en Gay Saber

DIBUIX DE CASTELUCHO   Fotografia de Cantó   GRABAT PER FUSTÉ

de cada número, explicará los fets principals de nostra ciutat ocorreguts durant la desena anterior.

Així mateix se continuarà en cada un dels demás números la ressenya de las exposicions de quadros y obras artísticas que en nostres acreditats establiments de Barcelona ó en casas particulars ó en los mateixos tallers dels artistes continuament se manifestan. Hi anirà també una *Secció de Novas* en que 's consignin las noticias de més interés pera tenirne al corrent á nostres suscriptors. Y ademés de las oportunas ressenyas de audicions musicals, concerts, representacions dramáticas, etc. etc., s' ocupará també LA ILUSTRACIÓ en la critica de quantas obras los autors remetin á la digna Redacció á qui l' havém encomenada.

Per lo demás no es d' aquí entrar en més explicacions sobre l' idea generadora del periódich. La Redacció composta de joves entusiastas per las cosas de la terra, ho té esplicat d' una manera clara en l' article qu' obra 'ls treballs literaris de LA ILUSTRACIÓ, suficient pera dexar veurer l' impuls generós de que se sent animada.

Y creyém haver ja dit prou, ab tot y haver dit tant poca cosa, porque á devant del número de mostra, de poch han de servir las paraulas que s' exposan á ser desmentidas solzament jirant los fulls.

Per lo tant tenim aqueix número apunt per quants desitjin cerciorarse de las condicions ab que LA ILUSTRACIÓ veurá la llum.

Punts de suscripció. En Barcelona, en totas las principals llibrerías, centros de suscripcions y en l' Administració del periódich, Unió, 28; ahont poden també enviarse las senyas dels suscriptors per lo correu interior.—Fora Barcelona en casa de nostres corresponsals.

Los suscriptors de fora poden també enviar directament l' import en sellos ó llibransas de fácil cobro.

Á tots los nostres corresponsals y agents, los hi demanem que per regularisar las llistas de nostra Administració, envihin los noms y direccions dels suscriptors per tot lo 15 de Juliol.   L' EDITOR.

COMPOSICIÓ Y DIBUIX DE DOMINGO MUÑOZ

UN PARTIT EMPENYAT

GRABAT DE CELESTÍ SADURNÍ

SECCIÓ DE BELLAS ARTS

Afortunadament, veyém renaixe ab esplendor la pintura y l'esculptura en nostre hermosa Catalunya, y ab plaher veyém la consideració que de dia en dia van mereixent de qui protegir las pot y de qui disposa de la publicitat per ajudarlas á donalshi lo merescut lloch que 'n l' historia del modern saber deuen ocupar.

L'art lliberal de la pintura que 'ns trasmet en sas sempre admirables planas, (puig sols las admirables quedan) no sols lo sentiment comú, sinó las tradicions, glorias patrias costums y usos y de cada terra de per sí, perpetuant aixís de generació en generació, lo amor á tot lo sant, bell, grandió y sublim, nasqué, segons conta l' historia, engendrada per l'amor, aquesta passió puríssima, doll d' accions generosas, de fets heróichs y grans virtuts á qui l' home deu tots los bens, tots los plahers que 'n lo mon posseheix y gosa.

La Donzella de Corinto, filla del grech Dibutades, gerrer de Sicione, tenia una filla enamorada del jove Polemon; aquest havia de marxar á terras llunyanas, d' ahont potser no 'n tornaria; tranzida de dolor l' infelís donzella tingué un pensament sublim en l' hora de la separació; valguentsé d' un bossí de carbó resseguí ab má segura lo contorn que produhia la sombra de la paret, projectada per la testa del jove.

Aixís nasqué la part mes principal de la pintura que es lo dibuix, seguint després l' art plastic omplint, lo gerrer Dibutades, d' argila, l' espay tancat per las líneas trasadas per sa filla y modelant la testa de Polemon.

¿Cóm, donchs, tan noble naixensa pot esborrarse y deixar de perpetuarse á través dels sigles, sens causar la veneració y admiració que 'ls hi ha sigut tributadas?

¿Podem deixar nosaltres de pagar un tribut á lo que ha engendrat aquestas arts, la més noble de las passions, la més imperdurable y la més santa?

¿Quánts recorts gloriosos desde que 'l mon es mon!
 ¿Quánts causas d' admiració nos han llegat los artistas desde Apéles, Protógenes y Poliocertes fins á Fortuny! ¿Quánts desde Praxíteles, Pitágoras y Fidias fins á Carpeaux y Monteverde!
 Llarga fora nostra tasca si haguessim de enumerar, ó tan sols recordar las escolas, ab sas vissicituts y glorias per que han passat aquestas arts lliberals. Per sort no ns ho permet l' espay de que podem disposar, puig fora

ociós parlar de lo que tan brillantment s' han ocupat personas molt entesas en la matèria y ab uns coneixements de que nosaltres estém faltats.

Afortunadament com havem dit, 'l gust de las arts vá desenrotllantse més y més, y lo número d' artistas y aficionats s' engroixeix, com pot veurers periódicament en los diversos establiments de nostra ciutat en que se hi troban exposadas, per joya de l' ilustrada Barcelona, las obras de nostra renaixensa artística.

No falta per aixó, qui deixantse portar d' un exagerat

tisme; y ¿quí pot negar may lo patriotisme á nostres artistas? Que procurin recordar en sas obras los fets gloriosos de la mare patria, enhorabona, mes que per aixó 's valguin de tal ó qual manera de fer imposada es cosa verdaderament contraria á totas las més sanas nocions del art.

Es de tothom sapigut que 'ls artistas qu' arriuan á adquirir un nom envejable en lo mon artístich, son los que s' han fet un estil propi, los qu' han deixat en sas obras un sello característich de sa originalitat, los de-

més sols son imitadors més ó menos bons, més copistas á la fi. Qui imiti á un mestre podrá tot lo més igualarlo en sa manera de fer, més li mancará la primera de sas qualitats, la que li ha potser donat lo nom de geni, la originalitat y la primacia. Com á prova de lo que deixém dit, regiris la historia de las Bellas Arts y 's veurá que 'ls noms transcrits en sas planas deuen la immortalitat al sello propi qu' han imprés sempre en sas obras. Dintre de una mateixa escola quasi sempre es un sol l' artista que 's cita, quedant sempre 'ls altres ofuscats per lo brill del primer.

No volém dir per aixó que no s' estudihin los mestres antichs, molt al contrari, puig sabém qu' en ells se trova la verdadera font del art y de la inspiració, y també sabém que ab lo temps que 's segueix son método no se ha lograt fer reviuire á cap de las antigas escolas.

Si nostres artistas están en la actualitat adquirint just renom, no sols en España sinó fins al Estranger, se deu á nostre entendre, en lo diferent género cultivat y més encara en la diversitat de factura.

Regni donchs la varietat que 's nota, segueixis l' escola que 's vulgui, y s'iga la llibertat ben complerta, mentres s' agermani l' art al sentiment, mentres las obras se fassin admirar. La patria ja te prou orgull ab que l' artista siga fill seu, puig sab que no pot estingirse l' amor que tot fill te á sa mare. En la varietat está 'l gust, dihem vulgar-

ment, y ab res se pot tan ben aplicar aquest principi, com en las arts anomenadas lliberals.

Seguint donchs lo criteri esposat en aquestas últimas ratllas procurarem en los números següents ocuparnos de las obras tan pictóricas com escultóricas, que produheixin nostres moderns artistas, contant ab aixó, ademes de posarhi tota nostra bona voluntat, en son judici, ab la benevolencia de nostres llegidors, que may nos ha mancat ni n' hem dubtat.

ARTHUR GALLARD.

BARCELONA. — PORTA BISANTINA DE SANT PAU DEL CAMP

DIBUIX DE BRISA. GRAEAT DE E. GÓMEZ

patriotisme, desitjaria que nostras arts se encaminessin á una determinada escola que titulan espanyola ó nacional, á fi de que nostra terra tornés á ocupar lo lloch envejable en que en passats temps se trobava dintre del mon artístich. Molt patriotas son los que aixó diuen y procuran, mes no pensan que no en vá som en lo present sigle y que es facil combatirlos ab sas propias armas. «L' art no te patria, mes los artistas sí que 'n tenen una;» aquestas son las paraulas dels defensors de una escola nacional. Confonen la paraula patria ab patrio-